

101

ESPECIAL
POLÍTICA
MUNICIPAL

 cnjc CONSELL
NACIONAL
DE LA JOVENTUT
DE CATALUNYA

DEBAT JUVENIL

Revista del Consell Nacional
de la Joventut de Catalunya
www.cnjc.cat

ELS I LES JOVES, MOTOR LOCAL!

TRANSFORMEM POBLES I CIUTATS

- **Per uns municipis que garanteixin oportunitats!**
Pàg. 3
- **Idées per transformar el món local**
Pàg. 14-17
- **Què fan els Consells Locals de Joventut?**
Pàg. 8-9
- **Entrevistes als responsables de política municipal dels partits polítics**
Pàg. 18-19

Direcció: Núria Ramon i Magí Dalmau

Redactora en cap: Aina Torres

Han col·laborat en el número: Núria Ramon, Magí Dalmau, Oriol Rius, Manel Ruiz, Manolo Cortés, David Font, Salvador Periago, Marta Calero, Carles Sedó, Marta Martorell, Roger Soler, Reis Gallego, Elena González, Carles Cabanillas, Carme Trilla, Joffre López, Esteve Suñé, Jordi Castellana, Joan Carles Bailach, Lorena González, Anna Martín, Eloi Espósito i Josep M. Figueres.

El Secretariat del CNJC: Núria Ramon, David Guàrdia, Magí Dalmau, Lucía de Frías, Eloi Cortés, Ricard Raquer, Oriol Rius, Júlia Betrian i Arnau Fornés.

L'Equip Tècnic del CNJC: Toni Borrell, Maria Canut, Aina Torres, Laia Hernández, Cristina Rovira, Oriol Rovira, Eduard Pérez i Uri Nicolau.

Traducció: Polyglota

Fotografia: CNJC

Il·lustracions: Noè Fanlo

Disseny original i maquetació: Noè Fanlo

Impressió: Gramagraf, SCCLL.

Debat Juvenil

Plaça Cardona, 1-2, baixos, 08006 Barcelona

Tel. 93 368 30 80 / Fax 93 368 30 84

Adreça electrònica: consell@cnjc.cat

Web: <http://www.cnjc.cat>

Edita: Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (CNJC)

Dipòsit legal: B-22244-81

ISSN: 1139-9317

Imprès en paper FSC revive pure natural MATT

Els articles signats reflecteixen l'opinió dels seus autors o les seves autores; la resta són assumits per la direcció de la revista.

Se'n permet la lliure reproducció, sempre que se'n citi la procedència.

El Debat Juvenil és una revista semestral del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (CNJC), plataforma no governamental que aplega les principals entitats juvenils d'àmbit nacional i els consells locals de joventut. Fundat el 1979, el CNJC promou els interessos de la gent jove a la societat i davant els poders públics. La revista Debat Juvenil és la veu del moviment associatiu juvenil. Més de 150.000 joves catalans i catalanes estan associats i participen en alguna de les entitats membres del Consell.

Amb la col·laboració de:

3 Editorial

- › Per uns municipis que garanteixin oportunitats!

4 Monogràfic

- › Organitzem-nos, transformem els municipis!
- › La importància de construir xarxa
- › (No cal) Facilitar la participació en l'àmbit local
- › Consell Local de la Joventut de Lleida. El gènere i l'equitat com a base
- › Consell de Joves de Terrassa. La festa Jove i més activitats
- › Consell Local de la Joventut de Blanes. El festival Ensorra't i més
- › Consell de Joventut de Badalona. Associar-se per decidir!
- › Consell de Joves de Sabadell. L'experiència d'autogestió del CJS
- › Consell de la Joventut de Barcelona. Participem per transformar el nostre entorn; dels instituts al món.
- › Qui tira endavant els plans de joventut en l'àmbit municipal?
- › El 24M, digues la teva!
- › Els joves de Santa Eulàlia de Ronçana celebren 10 anys de democràcia directa
- › La Rotllana, innovació en l'educació no formal
- › Un ajuntament, unes drogues i moltes persones joves. Idees per transformar el món local
- › El Gra, la participació com a valor
- › El vot Joves en les eleccions municipals: un repte, una oportunitat
- › Votar per deure o per compromís?
- › La clau del canvi, la participació juvenil
- › Importància i reptes dels plans educatius d'entorn
- › Municipis amb mirada jove, municipis de futur
- › Habitatge assequible per als i les joves, un deure col·lectiu ineludible
- › Entrevistes als i les candidates de polítiques municipals dels partits polítics.

28 Abstract Youth Debate

30 Memòria

- › Francesca Bonnemaïson, educadora de les noies de les classes populars

32 Entrevista

- › Entrevista a BOCA Ràdio. Una ràdio associativa juvenil.

PER UNS MUNICIPIS QUE GARANTEIXIN OPORTUNITATS!

Treballem en xarxa per enfortir les polítiques de joventut

Una vegada més, des del CNJC ens decidim a editar una revista monogràfica sobre una qüestió que afecta de ben a prop la vida de les persones joves i aprofitem aquest espai de debat, reflexió i propostes per a posar sobre la taula les principals incerteses i per apuntar algunes solucions interessants, comptant amb les pròpies idees de les entitats juvenils i els i les joves que hi participen, però també tenint molt en compte aquelles persones expertes i amb ganes de dir la seva al respecte.

En aquesta ocasió, no encarem l'ocupació, l'educació, les polítiques d'habitatge, les desigualtats de gènere o la salut, sinó que volem parlar una mica de tot plegat. I és que en un any ple de convocatòries electorals i especialment en aquests dies a tocar d'unes eleccions municipals, volem posar èmfasi en la necessitat de prioritzar unes polítiques de joventut transversals i potents, carregades de protagonisme i amb la corresponent dotació pressupostària, per tal que no esdevinguin insuficients o marginals. L'excusa de la crisi no pot fer saltar aquestes polítiques de joventut a segon terme -o tercer o quart...-, sinó que ha de permetre evidenciar la necessitat d'unes polítiques de joventut sòlides que donin resposta de manera integral als reptes i les problemàtiques que hem d'afrontar els i les joves.

Les persones joves som un col·lectiu que pateix especialment la crisi. Aquests anys de dificultats econòmiques i socials han precaritzat la situació dels i les joves, que tenim clares dificultats per a trobar un treball digne, i això en els casos en què aconseguim disposar d'una feina. D'altra banda, les persones joves quedem molt sovint excloses del mercat de l'habitatge, amb

les conseqüències que aquest fet té de cara al desenvolupament personal i la trajectòria vital de cadascun o cadascuna de nosaltres. També resulta costós i fins i tot impossible l'accés a l'educació, especialment la superior, així com la compaginació de la mateixa amb la feina o fins i tot amb la participació en el marc d'entitats juvenils, les quals molt sovint també es veuen immerses en dificultats econòmiques, d'ús de l'espai públic o d'accés al medi natural.

En aquest sentit, fa alguns mesos les principals entitats juvenils del país i els Consells Locals de Joventut vam decidir destinar l'Àgora Jove, un espai de trobada, debat i creació de discurs, a treballar i detallar un recull molt interessant de propostes amb la finalitat d'aconseguir uns municipis que garanteixin oportunitats als i les joves que hi viuen.

Així doncs, encoratgem a les formacions polítiques, però també a tots aquells professionals, entitats i altres organismes i agents que treballin directa o indirectament amb i per a les persones joves, que tinguin en compte totes aquestes iniciatives i mostrin el seu compromís amb les generacions presents i futures.

Les següents pàgines també volen ser un elogi a la tasca de molts i moltes joves que, en l'àmbit local, participen i reivindiquen en xarxa, a través de l'associacionisme i altres moviments socials i molt especialment a través dels Consells Locals de Joventut.

Núria Ramon
Presidenta del CNJC
nuria.ramon@cnjc.cat

ORGANITZEM-NOS, ELS MUNICIPIS

TRANSFORMEM

El punt de partida de l'organització juvenil és el municipi, el seu entorn més proper. Des d'allà, i mitjançant l'associacionisme i el treball en xarxa, els i les joves prenem un paper protagonista en la política de joventut. Fem de la diversitat i l'organització la nostra força i participem per transformar!

A l'hora d'enumerar les conseqüències de la crisi en el col·lectiu jove la llista es fa, si no interminable, prou llarga. Als i les joves catalanes els costa cada cop més accedir a un habitatge, a l'educació, un lloc de feina, un salari digne... Malgrat que la crisi afecta tothom, el jovent està orfe de polítiques de joventut que, d'una banda donin suport i defensin els seus drets, i de l'altra que proposin solucions als seus problemes.

Per tal de donar la volta a aquesta situació és necessari que siguem nosaltres que prenem les regnes de la situació. Cal que ens organitzem, cal que ens associem. Té sentit fer-ho, ja que és participant de l'associacionisme local on comença la transformació

“El Consell Local esdevé, doncs, un representant vàlid per dialogar amb l'administració en tots aquells temes que afecten la joventut que permet fer arribar a l'administració i a la societat les demandes i opinions de les associacions juvenils i de la gent jove.”

social. Això és, en resum, assumir el lideratge. I és que som nosaltres, els i les joves, els millors especialistes en joventut.

Té sentit també que el primer esglaó del canvi sigui als municipis, el nostre entorn més proper. L'ambient en què ens movem diàriament són els pobles, barris, viles i ciutats. És un punt de partida clau a l'hora de trencar la dinàmica política que no respon a les nostres necessitats. Per això, quan ens organitzem col·lectivament creem un canal que concentra les idees, les propostes, les solucions i la força dels i les joves. A més, donem legitimitat al discurs perquè

s'ha creat en un espai de participació real, inclusivament democràtic.

Ara bé, cal una estratègia que garanteixi l'èxit. I aquesta estratègia passa per la coordinació i la xarxa. Tota la feina que fem com a entitat cal que la fem extensible a la resta d'associacions del nostre municipi. D'aquesta manera aconseguim transmetre el nostre projecte com a entitat, però també se'ns presenta l'oportunitat de conèixer el d'altres. A més, i potser el més important, creem discurs conjuntament fent de la diversitat la nostra força.

Quan parlem de fer xarxa en l'àmbit municipal hem de parlar obligatòriament del Consell Local de Joventut (CLJ).

Un CLJ és una plataforma formada per organitzacions juvenils d'un districte, municipi o comarca que pretén ser un punt de trobada, de coordinació, de cooperació i d'intercanvi entre les associacions juvenils. Una estructura democràtica i de participació que incorpora diferents models associatius juvenils. Contràriament al que algunes persones creuen, és un òrgan independent de l'administració, tot i que compta o pretén comptar amb el seu reconeixement i suport.

El Consell Local esdevé, doncs, un representant vàlid per dialogar amb l'administració en tots aquells temes que afecten la joventut que permet fer arribar a l'administració i a la societat les demandes i opinions de les associacions juvenils i de la gent jove.

Cal que creiem en una ciutadania activa, amb capacitat d'organitzar-se col·lectivament i ser protagonista en la resolució de les seves necessitats. Convé recordar el paper que exerceix l'associacionisme juvenil en la configuració d'una ciutadania compromesa.

És doncs més necessari que mai que els futurs ajuntaments, encarregats de la implementació de les polítiques públiques de joventut, tinguin en compte els espais naturals de participació que ofereixen les entitats i associacions juvenils del territori i en especial els Consells Locals de Joventut.

Magí Dalmau

Secretari del CNJC

magi.dalmau@cnjc.cat

LA IMPORTÀNCIA DE CONSTRUIR XARXA

De les característiques més importants del moviment associatiu juvenil català, la que destaca més és el treball en xarxa, en diferents àmbits, ja sigui des de l'activitat territorial passant per la representació de les persones joves a les institucions, fins a la cooperació internacional.

Un dels clars exemples d'aquest treball en xarxa són els Consells Locals de Joventut (CLJ). En aquests espais de participació i transformació, les entitats juvenils consensuen propostes i models de poble o ciutat, que sovint coincideixen amb altres municipis, i aquesta és la clau de volta, ja que així els CLJ comparteixen idees i projectes i, treballant-los entre ells, enforteixen el teixit associatiu.

Anant una mica més enllà, els mateixos CLJ, i com a resultat de diferents reflexions, s'agermanen entre els del Principat, els del País Valencià i els de les Illes Balears. Partint de similituds territorials i de les mateixes inquietuds, els agermanaments permeten liderar projectes entre CLJ. Aquesta tasca es duu a terme en el si de la Xarxa de Consells Locals de Joventut (XCLJ), que, en el marc de la trobada del Triangle Jove, els CLJ decideixen una campanya per a treballar conjuntament. En aquest sentit ja es va dur a terme una

primera campanya sobre els drets laborals de les persones joves, per explicar els drets enfront dels abusos laborals. Aquesta campanya la van liderar els CLJ juntament amb Avalot - Joves de la UGT i Acció Jove - Joves de CCOO, i va servir per a

“Compartir idees, consensuar-les i bastir projectes des del món local fins al global, és en definitiva, una de les millors escoles de ciutadania.”

donar resposta a les necessitats del jovent. Actualment els CLJ estan treballant una campanya d'incidència per les properes eleccions municipals del 24M, per defensar, entre d'altres la importància de la participació juvenil als municipis.

I si bé el treball en xarxa dels CLJ d'arreu dels Països Catalans és important per a construir una ciutadania més crítica i projectes més enllà dels municipis, també cal destacar que està començant a néixer una nova xarxa de CLJ euromediterranis, la EuroMed Youth Network. Aquest projecte, idea inicial del CJB i ara coliderat amb el CNJC, pretén en primer lloc identificar els models de participació locals d'arreu de la zona euromediterrània i posteriorment coordinar projectes i esforços per a defensar la importància de la participació juvenil arreu, tant pel que fa als països que formaran la EuroMed Youth Network, com pels municipis que els integren.

Compartir idees, consensuar-les i bastir projectes des del món local fins al global, és en definitiva, una de les millors escoles de ciutadania.

Oriol Rius
Secretari del CNJC
oriol.rius@cnjc.cat

(NO CAL) FACILITAR LA PARTICIPACIÓ EN L'ÀMBIT LOCAL

“Les persones joves som aquell grup oblidat. En els darrers anys se'ns ha catalogat com a persones sense futur, sense iniciativa, sense recursos, sense feina. Estem cansades d'aquesta imatge. Volem fer saber que estem implicades al poble, en projectes vitals i compartits. Volem passar de les paraules als fets, amb col·laboració, energia i compartint aquest projecte de ciutat participativa, justa i de tothom.”

Aquesta declaració encapçalava l'escrit presentat recentment davant del Ple d'un ajuntament per un grup de joves i entitats juvenils que reclamaven un espai de participació política directa. No ens confonguem. No es tractava de joves que volguessin participar per primera vegada de les polítiques que els afecten. Fa anys que participen activament al seu municipi. No cal que facilitem res. El repte no és que els i les joves participin. Ja ho fan des de les associacions, plataformes, espais autogestionats, estructures informals, assemblees... No ho han deixat de fer mai. El veritable repte és connectar les diferents realitats i entorns participatius i canalitzar de manera adequada aquestes voluntats.

Per tal que la ciutadania en general (i el jovent en particular) participi, expliquem que cal que es donin tres circumstàncies; *que vulguin participar, que sàpiguen participar i que puguin participar.*

Voler participar té a veure, d'una banda, amb connectar amb els objectius dels quals volem que participin. Dit d'una altra manera, ningú no participa habitualment (tampoc els joves) de quelcom que no li interessa, si més no de manera voluntària. Hi ha massa coses atractives a fer al nostre entorn abans que perdre el temps en coses que no ens aporten gaire. Per voler participar cal tenir certesa de la utilitat de la pròpia

participació. Qui vol participar d'un espai que no serveix per a res? (els i les joves per descomptat que no). Si la meua participació no es té en compte, si no se m'escolta, si no veig l'impacte de les

“Per tal que la ciutadania en general (i el jovent en particular) participi, expliquem que cal que es donin tres circumstàncies; que vulguin participar, que sàpiguen participar i que puguin participar.”

meves aportacions, de què serveix el meu esforç? En la mesura que siguem capaços d'obrir processos i espais de participació que connectin amb els seus interessos i no els nostres, i on la seva participació sigui útil i tingui algun impacte real, tindrem joves motivats a participar.

Però malauradament amb això no hi ha prou. A més de voler participar, cal saber i poder fer-ho. **Saber participar** implica conèixer el context, les regles del joc, el marc del debat, les limitacions i els rols de cadascú. La participació serà

informada i de qualitat, en la mesura que aportem informació i siguem transparents. Saber participar també requereix saber escoltar i expressar les idees pròpies. Només si capacitem el jovent perquè aprengui a escoltar, comunicar-se, debatre, discrepar i consensuar, tindrem una ciutadania preparada per participar.

Finalment, cal **poder participar**. De res no serveix tenir joves motivats i motivades, amb ganes d'implicar-se, si no som capaços d'oferir els espais i canals adients per fer-ho. En aquest sentit és important tenir present aquella màxima de “build it and they will NOT come”. Cal ser presents allà on són ells. La probabilitat que els joves participin augmentarà, en la mesura que siguem capaços d'entendre i respectar les seves pròpies dinàmiques, ritmes, necessitats i d'establir sinèrgies amb els seus espais naturals.

I una darrera (i obligada) pregunta que ens hem de formular si volem facilitar la participació localment és **per a què volem que participin?** En la resposta que donem, trobarem les pistes que orientaran la nostra manera d'actuar. Si el que busquem és simplement legitimar decisions que ja tenim preses prèviament, ho tenim certament complicat. Als i les joves els enredarem amb sort una vegada, però no dues. Si per contra el que volem és construir quelcom plegats amb ells i enriquir la nostra mirada del món, aleshores sí que tenim una oportunitat. Només des del reconeixement de l'altre (capacitats, experiència, necessitats... la seva singularitat, en definitiva), en aquest cas dels i les joves, hi podrem començar a treballar.

Manel Ruiz

Tècnic de participació en infància i joventut

QUÈ FAN ELS CONSELLS LOCALS DE JOVENTUT?

CONSELL LOCAL DE LA JOVENTUT DE LLEIDA

EL GÈNERE I L'EQUITAT COM A BASE

UN EXEMPLE DE QUÈ ELS CLJ PODEN TREBALLAR EN MATÈRIA D'EQUITAT

Des del Consell Local de la Joventut de Lleida (CLJL) donem una gran importància a les qüestions de gènere. Gràcies a la implicació d'una de les nostres noves entitats (Associació LIKA), a poc a poc hem anat incorporant debats, activitats coeducatives, l'ús d'un llenguatge inclusiu, i també aprovant posicionaments públics al voltant de temes com les discriminacions per raó d'orientació sexual, la interrupció voluntària de l'embaràs, la violència de gènere en les parelles joves, les joguines sexistes, etc.

Seguint la nostra línia de treball dels inicis, vam dedicar tot un any les nostres pròpies activitats a la igualtat de gènere (com la Fira d'entitats juvenils al carrer, amb activitats coeducatives) i hem anat sumant i visibilitzant postures feministes de fer i de participar, fent més forta la nostra voluntat de participar en igualtat de condicions i de treballar per un present i un futur igualitari per a tot el nostre jovent.

També, en l'àmbit nacional, destacaríem que vam acollir un dels primers cursos organitzats pel CNJC i en conveni amb l'Institut Català de les Dones (ICD), sobre com incloure la perspectiva de gènere a les entitats juvenils. Una eina indispensable per visibilitzar (formes o actituds tot sovint inconscients que generen discriminacions, desigualtats o violències) i treballar de forma activa amb una mirada nova, inclusiva. Alhora vam proposar una Àgora Jove, que finalment va tenir com a títol "Desterrant desigualtats. Joves lliures de violències masclistes i discriminacions de gènere", que precisament es va fer a Lleida, amb un gran èxit de participació i assistència.

Des d'aquí volem animar a sumar-vos per fer de la participació juvenil un espai lliure de discriminacions per motiu de sexe, identitat o orientació.

CONSELL DE JOVES DE TERRASSA

LA FESTA JOVE I MÉS ACTIVITATS

El Consell de Joves de Terrassa va néixer l'any 2012 per donar resposta a les necessitats de la joventut de Terrassa després de la dissolució de l'antic Consell Municipal de Joves.

Durant aquest període, s'han fet anàlisis i funcionaments sobre quins eixos i estructures s'havien de tenir en compte de cara a la realitat dels i les joves de la ciutat.

També s'han dut a terme 3 actuacions bàsiques, que són:

- **La festa Jove**, la festa alternativa que es fa al parc de Vallparadís de Terrassa durant la Festa Major de la ciutat durant tres dies consecutius (divendres, dissabte i diumenge). El Consell ens hem encarregat de la coordinació d'aquesta festa durant dos anys, feina que comporta les reunions i la presa d'acords amb l'administració, la participació de les entitats juvenils sense ànim de lucre a la festa per poder muntar una paradeta per finançar activitats amb els joves, el muntatge de la festa i l'elaboració del cartell d'actuacions... Cada any hi han participat uns 4.000 joves cada nit!
- **Anàlisis DAFO**. Es va elaborar una anàlisis amb l'ajuda de les entitats juvenils de la ciutat per tal de treballar en les necessitats d'aquestes.
- **Cessió de bicicletes**. Acord pres amb BITER per la cessió de bicicletes a les entitats juvenils.

Durant el proper termini de la nova junta (2015-2016), el Consell té previst dur a terme 3 activitats.

- **La coordinació de la festa Jove 2015**
- **Un sopar jove** per presentar la nova junta a totes les entitats de Terrassa i poder reelaborar la DAFO amb les necessitats que proposin les entitats.
- **Una fira d'entitats** on totes les entitats juvenils es donin a conèixer i expliquin les seves activitats.

CONSELL LOCAL DE LA JOVENTUT DE BLANES

EL FESTIVAL ENSORRA'T I MÉS

El CLJ de Blanes es va crear fa 5 anys i és una entitat sense ànim de lucre que té com a objectiu representar a la joventut de Blanes i ser una plataforma de coordinació d'entitats i associacions juvenils del poble. Actualment, la tasca que porta a terme el Consell és representar la joventut de Blanes davant les diferents administracions i, alhora, és l'òrgan de diàleg i cooperació entre les associacions que l'integren.

Una de les activitats més importants que porta a terme el CLJBlanes és la gestió del festival Ensorra't, l'escenari jove ubicat a la Platja de Blanes durant els dies de Festa Major, l'última setmana de juliol. L'Ensorra't ofereix música en directe i un servei de barra, gestionat entre les diferents entitats que integren el Consell Local de Joventut. Gràcies als beneficis obtinguts amb

l'Ensorra't, les diferents entitats del CLJBlanes poden subvencionar activitats que realitzen durant la resta de l'any. La tasca del CLJB és coordinar la programació de concerts i establir el contacte i coordinació amb l'Ajuntament de Blanes i el departament de joventut.

Altres tasques que es porten a terme des del CLJBlanes és **participar en les Àgores Joves, organitzar xerrades informatives adreçades a joves** i planificar activitats conjuntes entre les associacions del poble per fer-se a conèixer i difondre la tasca que s'està fent.

Actualment, són 9 les entitats que formen part del CLJBlanes, però un dels objectius del Consell és continuar sumant forces i incorporar noves associacions juvenils. És necessari la participació de més entitats per ser més representatius i tenir més poder d'actuació.

CONSELL DE JOVENTUT DE BADALONA

ASSOCIAR-SE PER DECIDIR!

Ens trobem en una societat canviant, on el jovent cada cop es troba més desemparat, on emigra a altres països a la recerca de noves oportunitats i de projectes de vida. Una realitat on la precarietat laboral és un aspecte amb el qual convivim dia a dia i que cada cop està més normalitzada. Per aquests motius i molts més, al jovent ens costa trobar el nostre lloc en la societat.

Ara més que mai, cal que el jovent sigui partícip del teixit associatiu local, que faci escoltar la seva veu i tingui l'oportunitat de decidir quin model de ciutat vol. Aquest és un dels reptes en el que treballa el CJBdn, volem prendre part en les polítiques de joventut, que tinguem un paper rellevant en tot allò que ens concerneix. Poder definir de forma participativa i consensuada amb totes les entitats, quines línies volem que segueixi el futur Pla Director de Joventut, perquè és el pal de paller que guiarà les polítiques de joventut en els pròxims anys, perquè els i les joves som el futur de Badalona i és per aquesta raó que cal apoderar el jovent, per decidir el nostre futur a la Badalona del futur.

És necessari i democràtic fer participar activament el jovent en l'elaboració de plans directors, i consensuar-los amb un retorn constant, i en el cas que no sigui així, com a Badalona, no acusar al jovent associat de partidista i electoralista; i molt menys amenaçant d'aprovar el PDJ sense comptar amb les entitats, el jovent i l'oposició.

D'altra banda, el paper del CJBdn no només com a interlocutor entre el jovent i l'administració, sinó també com a element de cohesionador i de participació dels i les joves en la vida política, social i cultural, permet treballar projectes que afavoreixin la ciutat i on es mostrin les seves inquietuds, ja que la participació és un pilar fonamental, com a motor de transformació local; on les persones joves tenen l'oportunitat de dir la seva, de dur a terme projectes amb altres entitats. És l'espai on compartir idees i debatre, és allà on la gent jove pren un esperit crític, on s'involucra i es compromet per deixar la seva ciutat millor de com l'ha trobat.

QUÈ FAN ELS CONSELLS LOCALS DE JOVENTUT?

CONSELL DE JOVES DE SABADELL

L'EXPERIÈNCIA D'AUTOGESTIÓ DEL CJS

El Consell de Joves de Sabadell (CJS) som una federació d'entitats que té la voluntat d'agrupar les principals associacions juvenils de la nostra ciutat. El CJS és un punt de trobada i de cooperació entre les associacions. Es formen espais de debat a partir dels quals es generen posicionaments comuns, projectes i actuacions conjuntes.

El Consell de Joves gestionem un local situat al centre de la ciutat, l'espai Emprius. La cessió del local respongué a una demanda dels i les joves de la ciutat a tenir un local propi. L'espai és obert a totes les entitats joves de la ciutat perquè puguin realitzar-hi les seves activitats. Durant els 10 anys que gestionem el local s'hi han realitzat des de reunions, concerts, festes temàtiques, tornejos de billar, jocs de rol...

Malgrat els avantatges, el projecte dissenyat pel Consell de Joves pateix de molts impediments. El més important és el vinculat a la falta de pressupost regular i la manca de reconeixement per part de les institucions. Des del començament de la crisi els nostres ingressos van disminuir de manera constant fins a arribar al 2012, any on l'ajuntament de Sabadell va deixar de destinar fons al Consell. Tot i això els diferents secretariats han seguit amb la seva feina de treball al costat de les entitats. Per altra banda, l'Ajuntament ha menystingut moltes vegades al Consell a l'hora de desenvolupar polítiques públiques relacionades amb la joventut com poden ser un Pla Local o la implementació del Programa de Garantia Juvenil.

L'autogestió d'espais és una eina d'apoderament molt important pels joves que sovint són expulsats de la via pública en detriment de les empreses privades. Des del jovent organitzat considerem necessari que els espais gestionats pels joves siguin dotats de recursos i, a més a més se'ls faci confiança. Si aquesta situació no es dona, l'autogestió resulta inviable de manera que aquests projectes d'apoderament juvenil no tenen futur i posen en perill la seva continuïtat.

CONSELL DE LA JOVENTUT DE BARCELONA

PARTICIPEM PER TRANSFORMAR EL NOSTRE ENTORN; DELS INSTITUTS AL MÓN

Des del Consell de la Joventut de Barcelona (CJB) considerem que la participació dels i les joves és una prioritat i una necessitat per aconseguir una representació real del nostre col·lectiu a la societat.

Amb l'objectiu de reivindicar la participació entre les persones més joves i de donar les eines necessàries per a fer-la real i possible, neix el projecte "Visc, Convisc...Participo!" (VCP). Durant les tres o quatre sessions d'una hora de les que es compon l'activitat, el que fem és acostar joves que participen en associacions juvenils (educatives, estudiantils i plataformes territorials) a centres de secundària per donar a conèixer, a l'alumnat, els valors, coneixements i aptituds personals que es desprenen de la participació i de les relacions grupals.

Creiem que als i les joves que formen part del projecte, el "VCP" els aporta veure la participació com un procés d'aprenentatge, vivencial, i en el qual s'interioritzen actituds, habilitats i coneixements a través de la mateixa activitat. Saber escoltar, proposar, consensuar, discutir, negociar, moderar, cedir, fomentar l'esperit crític... El projecte és útil, a més, per aprendre habilitats socials: aprendre a treballar en equip, millorar les relacions amb els altres, conèixer gent nova... Per últim, creiem que, de l'activitat, els i les joves participants n'extreuen molt més que un aprenentatge o unes habilitats, s'emporten: sentir-se orgullosos per haver assolit objectius, sentir-se útils, ampliar el seu cercle d'amistats, sentir que les seves accions van en consonància amb les seves idees i transformar l'entorn.

Amb el "VCP" esperem sembrar la llavor de la participació perquè, un cop acabada l'activitat, els i les joves es vegin apoderats per a poder incrementar la seva capacitat d'incidència i transformació sobre el seu entorn: aconseguixin millores dins dels instituts, millorin els serveis públics dels seus barris, i en definitiva que siguin agents de canvi que transmetin, en primera persona, valors democràtics i de ciutadania tant entre els seus iguals com a la resta de la societat.

Portem a terme aquest projecte perquè creiem que aprendre a organitzar-se col·lectivament, debatre i fomentar l'esperit crític és un gran pas cap a una ciutadania més activa i compromesa i per tant, un element cabdal perquè les societats esdevinguin cada vegada més democràtiques. Aprenem a participar en els instituts, però fem que aquests coneixements ens permetin anar més enllà i siguin la base per a participar i transformar el món.

QUI TIRA ENDAVANT ELS PLANS DE JOVENTUT EN L'ÀMBIT MUNICIPAL?

► L'Associació Catalana de Professionals de les Polítiques de Joventut (AcPpJ) va fer públiques durant el mes de febrer cinc recomanacions bàsiques en l'àmbit de les polítiques de joventut adreçades als partits polítics que es presenten a les eleccions municipals d'enguany.

L'AcPpJ es va crear a finals de 2004 després de diversos intents de crear una associació que aplegués el col·lectiu de professionals que treballem amb joves. Després d'aquests onze anys d'història cal destacar les tres edicions del Curs d'Especialització en Polítiques Locals de Joventut, que actualment hereta la Direcció General de Joventut, la realització d'un Cens de professionals en l'àmbit de la joventut, una col·lecció de publicacions especialitzades i finalment, el Projecte de Bones Pràctiques en l'àmbit de la joventut. Podeu trobar totes aquestes informacions a la nostra web: www.joventut.info

Actualment, l'AcPpJ es troba en un procés de reflexió i debat intern per tal d'adaptar-nos a un entorn professional canviant i amenaçat per unes polítiques públiques restrictives i caòtiques com la Llei de Racionalització i Sostenibilitat de l'Administració Local (Llei 27/2013-BOE), que entra en contradicció directa amb la Llei Catalana de Polítiques de Joventut (Llei 33/2010-DOG), un desplegament de programes internacionals com la Garantia Juvenil on no s'ha comptat amb els professionals ni les organitzacions juvenils, o la creació d'uns certificats professionals associats

al Cicle Formatiu de Grau Superior d'Animació Sociocultural i Turística de dubtosa qualitat malgrat el lloable esforç del Departament d'Ensenyament i del professorat docent: ens referim als perfils d'informador/a juvenil i de dinamitzador/a juvenil.

Després de més de trenta-cinc anys de polítiques de joventut hem avançat molt en el desplegament d'equipaments i en el desenvolupament dels Programes Integrals, Interdepartamentals i finalment arran del Pla Nacional de la Joventut de Catalunya, en el disseny, execució i avaluació dels Plans Locals de Joventut (PLJ); malgrat això, les figures professionals no acaben mai d'estar prou definides: tècnics/ques de joventut, informadors/es juvenils i dinamitzadors/es juvenils, amb totes les combinacions i barreges imaginables, amb satèl·lits de diverses denominacions i competències; no acabem de tenir prou reconeixement.

Malgrat que el 2002 amb la publicació del *Llibre Blanc de la Comissió Europea: Un nou impuls per a la joventut europea* es va començar a parlar del concepte d'apoderament juvenil com a estratègia per aconseguir la participació juvenil, sembla que no és fins als darrers anys que el concepte es filtra en els PLJ i comença a interessar als investigadors: *Projecte Hebe. L'apoderament dels joves. Anàlisi dels moments, espais i processos que contribueixen a l'apoderament juvenil.*

Sobre el treball en joves i l'anàlisi dels tipus i perfils professionals des de diversos àmbits que treballen o intervien en joves d'arreu d'Europa, seran els temes que es tractaran a la trobada que organitzarà l'AcPpJ a finals del 2015: "*Be Youth Worker Today (BYT)*", a fi de nodrir-nos i millorar en la nostra tasca, i a la que us convidem a seguir d'a prop.

Manolo Cortés
President de l'AcPpJ

EL 24M,

Pot semblar un tòpic, però les eleccions municipals prenen especial rellevància per la seva proximitat, incidència directa en el dia a dia i en la capacitat d'un mateix per dir-hi constantment la seva.

DIGUES LA TEVA!

Tornem a tenir al nostre davant una nova cita a les urnes, aquest cop en l'àmbit municipal. Unes eleccions d'especial transcendència, no només per al moment que viu el país, sinó també pels canvis en la forma de fer política que hauran de prendre importància a partir del 24 de maig. L'administració local ha estat, durant aquesta crisi que està vivint el país, el primer espai de xoc per combatre situacions greus d'emergència social, donant respostes imaginatives però alhora amb resultat palpable i en un context on els recursos han estat més escassos però la imaginació ha guanyat espai. Malauradament sembla que aquesta situació encara no està superada del tot. Per tant, els governs locals hauran de seguir donant resposta a aquestes necessitats.

Però el que també està clar és que els governs sortits de les eleccions del 24M hauran de canviar la forma de fer política. I és que s'ha acabat el fet de demanar l'opinió a la gent cada 4 anys, només quan s'acosten eleccions, i després fer i desfer en reunions internes. La participació ciutadana serà clau per governar els municipis però també perquè la ciutadania vegi la política novament com una eina útil per solucionar les problemàtiques del dia a dia.

I aquí els i les joves, un ampli sector a vegades distanciat i criticat per la seva poca implicació, hi té molt a dir. Hi té molt a dir en dues vessants: la primera, i més clau, en participar activament en aquestes eleccions. Per canviar la imatge, a vegades errònia, que pot tenir la societat, cal una dosi d'exemplaritat major. I la segona, implicar-se en el dia a dia de les polítiques de l'ajuntament. Ja sigui sent regidor, formant part de comissions internes, del Consell Local de Joventut (si està creat) o fins i tot recollint i promovent iniciatives ciutadanes per millorar el dia a dia. Aquesta segona implicació garantirà que la veu dels joves (i la societat) i la nova forma d'entendre la política sigui una realitat.

Cal fer un pas endavant si realment confiem en la política i creiem que la política pot canviar el nostre dia a dia. Cal ser corresponsables de les decisions que es prenguin, però cal també ser-ne per ajudar a prendre-les. Som joves, tenim les capacitats, les idees i la força per canviar allò que no ens agrada. No deixem passar l'oportunitat. El 24M, digues la teva!

David Font

President del Fòrum de Joves Electes
de l'Associació Catalana de Municipis

“La participació ciutadana serà clau per governar els municipis però també perquè la ciutadania vegi la política novament com una eina útil per solucionar les problemàtiques del dia a dia.”

ELS JOVES DE SANTA EULÀLIA DE RONÇANA CELEBREN 10 ANYS DE DEMOCRÀCIA DIRECTA

L'any 2005, l'ajuntament de Santa Eulàlia de Ronçana, al Vallès Oriental, va apostar perquè els joves decidissin com distribuir els quinze mil euros de la partida d'activitats joves del municipi. D'aquesta manera a través del que s'anomena procés de pressupost participatiu, un mecanisme de democràcia directa i deliberativa, importat del Brasil, porten deu anys ininterromputs de participació, on el consens, l'assemblea, el compromís i el diàleg són peces clau del procés.

En aquests deu anys, els joves han decidit tirar endavant més de 150 accions d'àmbits tan diversos com formació, mobilitat, salut, esports, treball, cultura i oci. Moltes d'aquestes accions han acabat transcendent en l'àmbit comunitari, i d'altres han deixat petjada a la memòria de molts dels joves del municipi.

La convocatòria del procés comença cada novembre, convidant als joves de Santa Eulàlia de 14 a 30 anys a fer propostes viables legalment, tècnicament i econòmicament, que no superin la quantitat de 2.500 euros. Cada jove de Santa Eulàlia rep a casa seva una butlleta amb informació de com participar i amb les accions que s'han fet l'any anterior.

Una vegada rebudes les propostes, el Servei de Joventut, prepara l'assemblea, espai deliberatiu on els joves acabaran decidint les propostes a fer l'any següent. La manera d'organitzar-la es basa en tres moments clau. Un primer moment on els joves surten a explicar i a defensar la proposta que es porta a votació. Un segon moment on per grups, es decideix per consens quines són les accions més importants a fer, i l'últim moment, una votació individual on els joves menors de 18 anys només

poden votar les accions liderades per menors, i els majors només poden votar les accions proposades pels majors d'edat.

Una vegada acabada l'assemblea, a Santa Eulàlia ja saben quines són totes les accions que es realitzaran durant l'any següent amb els recursos públics del municipi i a més, també des de fa quatre anys és obligatori que cada acció tingui un responsable que la lideri i se'n faci responsable.

La dimensió educativa del procés en relació a construir ciutadania crítica, és segurament l'energia que fa que funcioni i ajudi a projectar el futur de Santa Eulàlia, en termes de millora de la democràcia en clau municipal. De moment esperem que com a mínim l'experiència duri deu anys més.

Dani Marin
Tècnic de joventut

LA ROTLLANA, INNOVACIÓ EN L'EDUCACIÓ NO FORMAL

► Fa ja quasi 26 anys, un grup de joves de Badalona van plantejar-nos respondre a les mancances del nostre entorn, alhora que donàvem projecció a les mateixes inquietuds, formant una associació juvenil. En perspectiva de tot aquest temps la Rotllana és ara una entitat local, considerada clau en la cohesió social de Badalona, i un referent a nivell català i europeu per la seva recerca de progrés i d'innovació en el camp de l'educació no formal.

Obrir aquesta trajectòria ha implicat mantenir una identitat i un model de gestió propi. La figura legal escollida ha estat la d'associació, per les virtuts i possibilitats que aquest model aporta quant a la participació de processos respecte a altres figures jurídiques. Ha estat clau no caure mai en el parany de convertir-nos en una productora de serveis per acabar sent una empresa del tercer sector. Tenir clar allò de treballar conjuntament amb les altres entitats, les institucions públiques, i mai ser gregaris d'una opció política determinada. Per últim practicar plenament allò de "pensar localment i actuar globalment", d'aquí ve tota la nostra projecció internacional, per "donar oportunitats locals".

Les propostes d'actuació, fidels a la nostra missió, sempre han basat la nostra praxi en fer propostes socioeducatives a peu de carrer, a partir dels interessos reals dels joves. Hem fet tot el possible per avançar-nos o adaptar-nos a les necessitats

que cada temps social. Vam ser dels pioners en la metodologia "d'aprenentatge i servei". La nostra acció més enllà de l'activisme sempre ha buscat el creixement personal mitjançant la participació i corresponsabilització social. Però potser el més important ha estat sempre tenir referents com la Declaració del Drets Humans, els Drets de la infància, o els Drets Civils, per orientar la nostra drecera.

Aquest camí del qual ens sentim més que orgullosos, responsables, no ha estat mancat de riscos per no perdre la coherència i de dificultats de continuïtat. Els inconvenients començaren quan vam qüestionar l'*estatus quo* existent en el món social, reivindicant ser un model propi d'entitat, i qüestionant l'ordre de la societat civil i les relacions institucionals que ens havíem trobat. La nostra decisió ens va comportar alguns inconvenients, però al final ha estat el rastre de tota la nostra trajectòria el que ha deixat ombra darrera nostra. Per la nostra tasca som qui som. Malgrat tots aquests inconvenients, podem

“Les propostes d'actuació, fidels a la nostra missió, sempre han basat la nostra praxi en fer propostes socioeducatives a peu de carrer, a partir dels interessos reals dels joves.”

considerar que hem participat humilment en la història social de l'educació no formal. Mai pensàvem a fer una tasca autocomplaent. L'esperit continua sent cobrir necessitats, ajudar a créixer, i contribuir a teixir això que mitjançant la cultura es diu civilització i que és patrimoni de tothom.

Salvador Periago
Secretari General
de La Rotllana

IDEES PER TRANSFORMAR EL MÓN LOCAL

UN AJUNTAMENT, UNES DROGUES I MOLTES PERSONES JOVES

La **trajectòria**. Des de 1992 a Santa Coloma de Gramenet es treballa el tema de les drogues amb un pla municipal de referència. D'aquesta manera l'Ajuntament coordina les intervencions que es fan des dels diferents serveis i el tracta com un tema transversal –com ho han de ser les polítiques de joventut o les perspectives de gènere. L'últim –a 2013– ha estat aprovat per unanimitat.

El que ha caracteritzat el treball a la ciutat han estat la intervenció amb joves consumidors des d'una perspectiva de reducció de riscos i gestió dels plaers, l'acostament **educatiu a l'únic espai de relació que s'autogestiona totalment –la plaça i el carrer–**, la realització de **materials informatius i didàctics amb la seva participació (de fet, no de boquilla)**, l'allunyament de postures morals i pseudocientífiques tan freqüents en l'àmbit de les drogues, l'aposta pel treball conjunt amb l'associacionisme local i la perspectiva crítica.

La situació. Es fan xerrades a l'ESO on es treballa el tema del tabac, el cànnabis i l'alcohol, a postobligatòria i tallers d'educació entre parells perquè siguin els i les joves qui facin les propostes preventives, tot i que a vegades reproduïxen més els clàssics i dramàtics tòpics que no pas donar un aire fresc a la proposta. S'aprofita els problemes amb la llei –les multes que semblen perseguir l'ús jove de l'espai públic– per intervenir en els seus consums i procurar que no siguin problemàtics. Se surt al carrer per incidir en el tema de les drogues i en allò que més preocupen la gent jove (com ara la manca de futur, com ara la manca de present del *ni-ni-sme*). Es mira d'acostar les perspectives tan diferents que tenen les persones adultes de les famílies, i les noies i els nois. Es treballa de manera coordinada amb qui està amb la mateixa població des d'altres perspectives (salut mental, educació, lleure...).

“S'aprofita els problemes amb la llei –les multes que semblen perseguir l'ús jove de l'espai públic– per intervenir en els seus consums i procurar que no siguin problemàtics.”

El repte. En una ciutat multicultural com la nostra haurem d'anar adaptant progressivament les intervencions a les necessitats culturals diferents que coexisteixen als carrers. Haurem d'anar incorporant a les intervencions amb joves les seves noves maneres de desconnectar –com ara amb les pantalles i les e-xarxes– i altres maneres de fer-se mal –com ara amb els trastorns d'alimentació o les relacions de parella de dependència. I haurem d'adaptar-nos a les velles drogues que diuen adéu, les noves que demanen pas, i a una situació de crisi que potser no és conjuntural i que a qui més castiga és –un cop més– als i a les joves.

Marta Calero i Carles Sedó

Servei de Salut Pública de l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet

EL GRA, LA PARTICIPACIÓ COM A VALOR

El GRA és un equipament públic obert a tots/es els joves de la ciutat que té la voluntat de donar suport i d'assessorar en el seu procés d'emancipació individual i col·lectiva, i que propugna la igualtat, el respecte entre tots els seus membres i el rebuig de qualsevol forma de violència, marginació, intolerància i discriminació. Els nostres principals objectius són incentivar i promoure la plena participació de sector juvenil de Granollers, ser un punt de referència per a totes les persones joves de la ciutat i oferir els serveis necessaris per a donar resposta als reptes dels joves i les joves d'avui.

L'equipament juvenil GRA, porta sis anys en la seva nova ubicació a la plaça de l'església de Granollers, però el projecte va néixer la tardor del 1986 arran d'una política de potenciació de serveis adreçats a la Infància i la Joventut. En complicitat amb les entitats i grups juvenils municipals i comarcals, té la voluntat d'incentivar i promoure la plena participació dels i les joves de Granollers en particular i del Vallès Oriental en general, ja que, en tant que capital comarcal, tracta de ser un espai complementari i alternatiu a la resta de recursos oferts pels diferents Serveis de Joventut del Vallès Oriental.

El GRA s'adreça prioritàriament al grup de ciutadans situat entre els 12 i els 30 anys. L'apropament a aquest ampli grup es diferencia entre adolescents (12 a 18 anys) i joves (16 a 30 anys).

L'equipament és un punt de referència per a totes les persones joves de Granollers i el Vallès Oriental, per facilitar-los eines que els permetin elaborar el seu propi projecte de vida, en la vessant individual i/o col·lectiva. Per aquest motiu, el Gra planteja una metodologia basada en el treball per projectes i comissions

“Al GRA volem potenciar un model d’oci per a joves basat en les iniciatives dels joves de la ciutat.”

de joves. Podríem citar com a exemple el “projecte de Joves Creadors” on l'equip de dinamització acompanya el procés de creació i desenvolupament d'accions creatives en àmbits musicals, escènics o audiovisuals entre d'altres. Una manera de treballar que augmenta en sentit i resultats gràcies a la vinculació i el treball entre serveis de l'Ajuntament de Granollers com el de Cultura, Educació o Serveis Social.

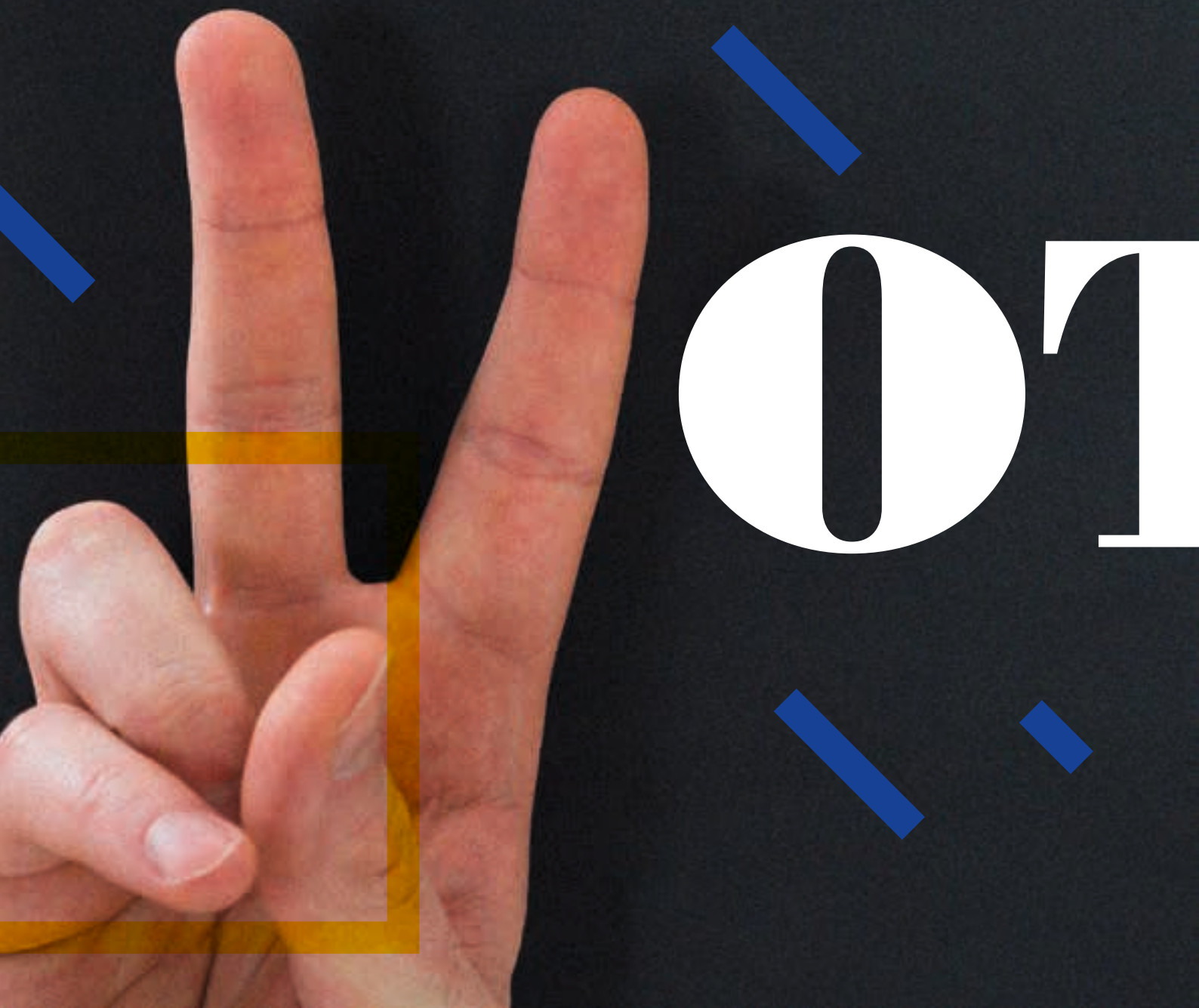
Al GRA volem potenciar un model d'oci per a joves basat en les iniciatives dels joves de la ciutat. Així doncs, L'equipament compta amb un seguit de serveis que vertebrats les diferents facetes que té i les funcions que apleix per als i les joves: cessions d'espais perquè entitats i grups de joves desenvolupin el seu projecte associatiu i/o artístic; programació d'activitats lúdiques i formatives adreçades als joves; programacions estables de cursos i tallers.

L'equipament també compta amb Oficina Jove on els joves trobaran informació i orientació en temes de formació, treball, associacionisme, camps de treball, voluntariat, participació, habitatge i altres àmbits d'interès juvenil.

Sandra Junqueras
GRA - Equipament Juvenil Municipal

EL VOT JOVE EN LES ELECCIONS MUNICIPALS:

UN REPTE, UNA OPORTUNITAT

AQUESTA VEGADA SÍ! ELS JOVES PODEN FER CANVIAR LES COSES EN EL MAPA POLÍTIC CATALÀ.

La participació dels i les joves tant en la vida associativa del municipi com en la vida política municipal és una carrera de fons i un dels principals objectius de tot governant. No és cap novetat el distanciament d'aquest col·lectiu respecte de la vella manera de fer política i vers els partits polítics tradicionals. Però és caure en un parany pensar que els joves no tenen interès en res. Ans el contrari. El col·lectiu jove està format per persones que tenen un alt interès en allò que passa al seu voltant i en la política en sí.

Hem de tenir present que en la darrera enquesta sobre participació i política de Catalunya el 2011, es desmentia totalment que els joves fossin un grup especialment amb desafecte i apatia respecte la política. Tant és així que des del 2005 al 2011 els valors de l'interès dels joves en relació a la política han passat de 9,8% a 25,9%, de persones molt interessades. Amb aquestes xifres podem assegurar que el percentatge de joves molt interessats en la política ja es mou en valors molts semblants als dels adults.

Però el que canvia en la perspectiva dels i les joves és el grau d'interès en les formes de participació, que passen a ser formes no tradicionals. El que mou als i les joves és la CAUSA i participen en allò que està més vinculat a un interès concret que tinguin. I per què? Doncs la resposta és ben senzilla, els resultats que n'obtenen són molt més immediats i perquè la causa es duu a un nivell molt més individual.

Així doncs, afirmar que els joves no participen i que no els motiva res és una banalitat. Els joves es mouen per aquelles causes que els motiven i la seva participació és molt elevada quan no és una temàtica electoral i no mostren pas una actitud apàtica cívica. Per exemple: els joves són una principal font de voluntariat i hi participen activament. Cal pensar que l'interès sobre algun tema és el principal i el primer pas cap a la possible mobilització.

Així doncs què podem fer perquè els joves participin i generin un possible canvi en les pròximes eleccions municipals?

Crec que els arguments que ara enumeraré no són només vàlids per al col·lectiu de joves, sinó que aquesta vegada són temes totalment transversals i intergeneracionals.

La mobilització de la participació electoral en les eleccions del mes de maig ja fa molts mesos que s'està gestant. Estem en un moment de grans canvis i de rebuig a la política tradicional, que hem viscut fins ara.

Per tant, si pensem en el que exposava al principi de l'article, els i les joves poden veure un canvi imminent si participen en les pròximes eleccions, poden obtenir un benefici a la seva acció participativa. Poden produir un canvi de govern o que el moviment social del qual formen part passi a tenir representació al consistori municipal. El que és un fet és que a partir del maig hi haurà una fragmentació del mapa polític català. L'atomització serà per la irrupció de nous partits i que no serà a tot arreu igual.

“Hem de tenir present que en la darrera enquesta sobre participació i política de Catalunya el 2011, es desmentia totalment que els joves fossin un grup especialment amb desafecte i apatia respecte la política.”

Què passarà amb l'independentisme a les eleccions municipals i els joves? La influència del procés independentista en les eleccions municipals és un fet innegable. Per norma els joves se solen situar a l'esquerra de l'eix es-dreta, i el vot independentista també sempre és un vot més jove.

No hem d'oblidar que en les eleccions locals hi juga un paper molt important el factor personal. La proximitat amb les persones que encapçalen els projectes amb els votants és més decisiu que no pas les sigles amb les quals juguen a la partida.

Finalment, la participació dels joves la pot recollir aquell partit polític o agrupació que hagi treballat i vulgui treballar per a la millora de les qüestions col·lectives, i que ho vulgui fer amb la gent. Sense participació directa i capacitat de decisió de la ciutadania en les polítiques públiques i en els projectes estratègics de la ciutat no es comptarà amb el suport de la gent del municipi. Ja no s'hi val tirar pel dret sense l'opinió de la ciutadania.

Marta Martorell

Formadora en gestió pública, participació ciutadana i comunicació electoral.

VOTAR PER DEURE O

► La gent jove se sentirà atreta per les eleccions municipals en la mesura que es faci evident que els ajuntaments són institucions vives i amb capacitat de transformar una realitat social i política amb la qual la gent jove està compromesa.

Afortunadament, ja fa uns quants anys que el tòpic de la joventut apàtica i desinteressada per la realitat social i política s'ha anat esvaint. Cada cop són menys els acadèmics i opinadors que dibuixen una joventut individualista, sense curiositat ni implicació amb el seu entorn. El tòpic ha anat caient a base d'evidència: en els últims anys hem viscut una etapa de grans mobilitzacions on les persones joves hi han tingut un paper protagonista. Es feia difícil mantenir el discurs de l'apatia juvenil amb els carrers plens de jovent mobilitzat per reformes educatives, amb les places reclamant un aprofundiment democràtic o amb les massives mobilitzacions vinculades al procés sobiranista. A l'estudi *Democràcia, participació i joventut*¹ de l'Observatori Català de la Joventut es posa de manifest com la joventut catalana està informada políticament i té actituds i comportaments d'implicació social i política a nivells, sovint, superiors a la resta de grups d'edat.

En aquesta línia, els estudis d'enquesta certifiquen que les generacions joves

¹ SOLER I MARTÍ, R. (2013), *Democràcia, participació i joventut*, Barcelona: Direcció General de Joventut. Disponible a: www.gencat.cat/joventut/estudis33

PER COMPROMÍS?

“Els estudis d'enquesta certifiquen que les generacions joves es mobilitzen cada cop més a través de formes de participació com la protesta, el consum polític o l'activisme en línia.”

es mobilitzen cada cop més a través de formes de participació com la protesta, el consum polític o l'activisme en línia. En canvi, les dades també mostren com la gent jove tendeix a participar menys que la mitjana en formes de participació més institucionals i, molt particularment, que les persones joves voten menys que les persones adultes. De fet, aquesta participació més baixa de les persones joves a les eleccions ha estat un dels principals arguments que han sustentat el mite de la joventut desafecta. Les dades de l'enquesta postelectoral de les últimes eleccions municipals de maig de 2011 a la ciutat de Barcelona confirmen aquesta tendència. A mesura que augmenta l'edat,

amb la realitat social i política i participa en les mobilitzacions, per què vota sistemàticament menys que els altres grups d'edat?

D'entrada, si bé és cert que cal descartar un problema general d'alienació i desafecció política en la joventut, cal tenir en compte que sí que hi ha un fenomen de desafecció institucional. Les persones joves són el col·lectiu que es mostra més crític amb el funcionament de la democràcia i més allunyat de les seves institucions. La implicació social i política de la joventut és, alhora, activa i crítica i es canalitza, més que en altres grups d'edat, a través d'accions fora del sistema institucional.

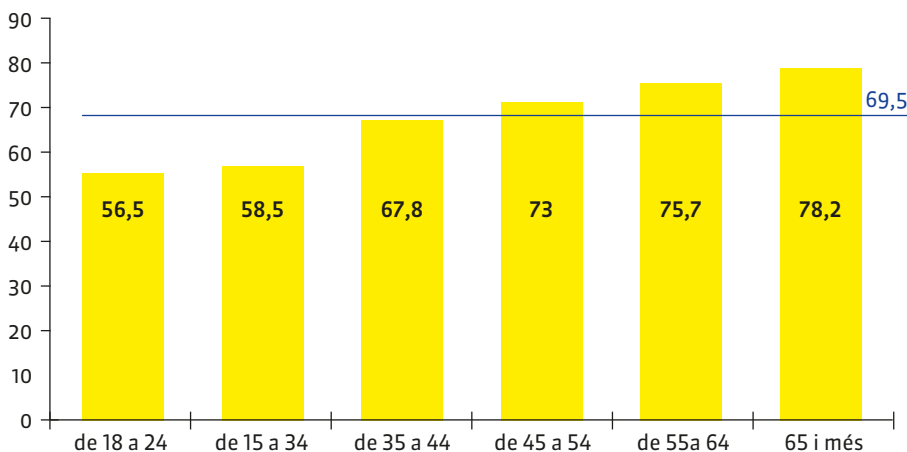
Però més enllà del desencís amb

personalitzat a la informació. Aquests recursos permeten una relació molt més directa amb els temes d'interès social i polític. Per això, les institucions, els partits polítics i les organitzacions que actuen com a mediadors de la realitat política, cada cop són menys rellevants com a mitjancers de la implicació social i política. Les generacions joves prefereixen tenir el compromís polític a les seves mans. El politòleg americà Russel Dalton² explica com aquests recursos d'educació i informació han fet que les persones joves no entenguin que la seva implicació social deriva d'un deure ciutadà sinó d'un compromís directe amb allò que creuen i en el seu entorn. En el cas de les eleccions, anar a votar no s'interpreta com una obligació que es té pel sol fet de ser ciutadà sinó un acte de compromís amb la societat i, particularment, amb els temes que els interessin.

Per això, la millor forma de mobilitzar la gent jove a les eleccions municipals no és la d'insistir en el deure d'exercir aquest dret cada quatre anys, sinó en demostrar que els ajuntaments poden ser institucions vives, amb capacitat d'incidir sobre els aspectes que interessin i generen compromís polític entre la joventut.

Roger Soler
Investigador a l'Observatori
Català de la Joventut

Participació a les eleccions municipals segons edat. Barcelona, 2011

Font: Centro de Investigaciones Sociológicas (CIS), Estudi 2890.

augmenta significativament el percentatge de persones que responen que han votat a les eleccions municipals. El grup dels més joves se situa 13 punts per sota de la mitjana.

Aleshores, si la gent jove està informada, mostra curiositat i compromís

les institucions democràtiques hi ha un factor en la implicació política de les persones joves que pot explicar millor la tendència a la baixa a votar: avui la gent jove té uns nivells educatius superiors a qualsevol altre grup d'edat i disposa d'un accés immediat i molt

² DALTON, R., (2007), *The Good Citizen. How a Younger Generation is Reshaping American Politics*, Washington: CQ Press.

LA CLAU DEL CANVI, LA PARTICIPACIÓ JUVENIL

► Com deia Joan Fuster “tota política que no fem nosaltres serà feta contra nosaltres” i el jovent tenim molt a dir en aquest moment històric on l'estatus quo polític trontolla per moments.

Som joves i tenim idees, sols ens cal fer-nos escoltar.

Any 2015, més del 50% del jovent està a l'atur, i a curt termini sembla que les coses no canviaran. A més, aquesta situació tan dramàtica del jovent té una cara més negra encara en les dones joves. Dones entre 16 i 17 anys que veuen com les retallades van encaminades a restringir el poder de decisió sobre el seu propi cos. A més de la feminització de la pobresa, on les dones ja no accedeixen amb igualtat de condicions als contractes a temps complet i on l'esclatxa salarial ha augmentat arran de la crisi econòmica.

Però aquesta anàlisi és ben fàcil de fer, el que no ho és tant és actuar. I per poder-ho fer cal conèixer i assumir el vertader poder que tenim. L'apoderament del jovent passa per la participació i aquesta per conèixer les ferramentes i espais que tenim. I és ací on resideix l'objectiu central de la campanya, fer de pont entre qui vol actuar i la informació que ho farà possible.

Aquesta campanya naix arran de la nova configuració del patronat i de l'anàlisi sobre d'on venim, què volem i cap on anem com a Fundació. Des de feia temps es

parlava de fer un pas més enllà i de deixar de ser només una trobada a l'any. Amb la creació i funcionament de la Xarxa de Consells Locals es va sembrar la llavor que a poc a poc va creixent i possibilitant nous espais de col·laboració. El 24 de maig ens dóna aquesta possibilitat.

“Aquesta campanya naix arran de la nova configuració del patronat i de l'anàlisi sobre d'on venim, què volem i cap on anem com a Fundació.”

Després que el CJCv i el CNJC ens comunicaren que volien fer una campanya de foment de la participació del jovent als propers comicis, i que el Triangle volguera engegar-ne una altra per exposar als diferents partits la necessitat dels Consells Locals als municipis, vam determinar que ambdues accions estaven íntimament

relacionades i que es podrien fusionar. D'aquesta forma tan natural va nàixer una campanya de foment de la participació juvenil que s'adapta a la realitat associativa i electoral de cadascun dels tres territoris.

I en què consisteix exactament la campanya? Doncs millor esteu a l'aguait els pròxims dies i en sabreu més. Sols us puc contar que la presentació es realitzarà el mateix dia als tres territoris, que tindrà com a eix central dotar els Consells Locals de material per a les seues reivindicacions i serà vàlida fins als comicis de setembre a Catalunya. A més, disposarem d'una web on els consells locals tindran un espai de centralització de material i d'idees per poder-les aplicar al seu municipi.

Amb la nostra creativitat intrínseca, la nostra força característica i les ganes de participar per transformar la realitat, el jovent associat té molt a dir el pròxim 24 de maig. “Perquè no hi ha barrera, pany ni forrellat que pugues imposar a la llibertat de la nostra ment” i les possibilitats del nostre futur.

Reis Gallego

Presidenta de la Fundació Triangle Jove

IMPORTÀNCIA I REPTES DELS PLANS EDUCATIUS D'ENTORN

► Educar en comunitat i les mesures institucionals per fer realitat aquest propòsit de teixir una xarxa educativa local forta, ambiciosa i enriquidora pot ser una realitat?

Hem sentit moltes vegades de la mà d'agents educatius, formals i no formals, la frase "per a educar a un infant cal tota la tribu". En aquesta frase s'hi reuneixen tres elements que qualsevol organització amb intenció i visió educativa troben essencials pel desenvolupament d'un infant: que l'infant forma part d'un col·lectiu, que hi està estretament lligat i n'és part influenciant i influenciadora, i que educar és una construcció social més complexa que la determinada en unes hores a una aula o una setmana de campaments, que comprèn el procés vital de l'individu.

Aquesta frase, que ens deu agradar tant perquè ens fa recordar que l'educació és això, un procés i no un resultat en què intervé molta gent i en primera instància l'infant en si mateix, se'ns fa del tot paradoxal quan observem la realitat de les nostres comunitats educatives o sense ser tan agosarats, la minsa interacció entre agents educatius d'un entorn local en concret.

Actualment s'estableixen poques estratègies per posar en pràctica el famós proverbi africà a casa nostra. D'entrada, m'agrada pensar que els i les diferents agents educatius/ves, formals i no formals, tenim interès a fer realitat aquesta idea de l'aprenentatge en comunitat. Malament aniríem si algú dels qui formem part d'organitzacions o institucions amb intencionalitat educativa i amb vocació

transformadora ens creguéssim que només l'acció que duem a terme nosaltres, afavoreix a l'infant o jove i n'excluïssim els altres agents educatius com a actors cabdals en el procés educatiu.

Així doncs, què ens impedeix teixir aquesta xarxa entre els diferents actors educatius d'una comunitat? Els esforços dedicats a bastir comunitats educatives a través de mesures com els Plans Educatius d'Entorn eren una bona iniciativa, però de nou, si concebem l'educació com un procés i no com una finalitat, aquestes mesures no poden ser circumscrites a una duració determinada, sigui un mandat electoral o la voluntat d'un color polític. Si realment es creu en el poder catalitzador de la comunitat educativa, cal potenciar el treball en xarxa entre els diferents agents educatius d'un indret en concret, acompanyant el tret de sortida d'aquesta interrelació. Però sobretot cal donar sostenibilitat a un projecte comunitari que mira d'enriquir la mirada dels membres de la tribu per fer més profitós el procés d'aprenentatge dels i les més petits/es i joves. Fer sostenible la xarxa ha de voler dir capacitar a la xarxa perquè aprengui a desenvolupar el seu projecte local autònomament, que es reconegui els seus objectius i els seus resultats i se'n fomenti el coneixement i l'adaptació a altres realitats locals.

Elena González

Presidenta d'Escoltes Catalans

MUNICIPIS AMB MIRADA JOVE, MUNICIPIS DE FUTUR

► La promoció i l'impuls de polítiques locals per implicar els i les joves en l'exercici de la ciutadania plena és una obligació ineludible per als nostres ajuntaments.

Fa uns dies, el 19 d'abril, celebràvem 36 anys de la constitució dels primers ajuntaments democràtics, l'any 1979. Des d'aleshores, quan les polítiques de joventut eren inexistents, els ajuntaments han anat evolucionant i definint la carta de serveis locals adreçats als i les joves. Moltes de les oportunitats que la nostra generació gaudeix i ha gaudit en els darrers anys no es poden explicar sense el paper decisiu que les polítiques locals han jugat. Actualment, els serveis a l'emancipació i el foment de la participació i la creació joves que proveeixen molts dels nostres ajuntaments són cabdals per posar en relleu el paper de la joventut en la nostra societat. Des dels diferents projectes que es tiren endavant, els i les joves exerceixen el protagonisme que els hi pertoca, esdevenint una font inesgotable de desenvolupament, canvi i progrés. Els ajuntaments hem d'esdevenir una escola de ciutadania ja en l'adolescència per tal de formar ciutadans lliures, amb capacitat d'acció i decisió i sobretot, compromesos amb el seu entorn i amb la societat. Només així els pobles i ciutats del nostre país podrem comptar en el futur amb una societat civil forta i que exerceixi un paper de cohesió social imprescindible en els moments que vivim. A més, els i les electes locals tenim un privilegi que, alhora, és un factor essencial per a complir amb encert les nostres obligacions: la proximitat. La diagnosi acurada que tenim de la realitat social juvenil gràcies al contacte directe i permanent amb la ciutadania ens permet tirar endavant polítiques de joventut efectives que resolguin molts dels problemes que, arran de la crisi econòmica, ens ha tocat viure com a generació. Les polítiques

de joventut locals demostren que, efectivament, el present i el futur dels i les joves de Catalunya es construeix carrer a carrer, barri a barri i poble a poble. Els ajuntaments han esdevingut un motor de transformació i de canvi en la nostra societat, especialment per al jovent. Per tant, és necessari que des de la resta d'administracions supramunicipals es tingui en compte la veu i la mirada dels ens locals per poder tirar endavant

“Moltes de les oportunitats que la nostra generació gaudeix i ha gaudit en els darrers anys no es poden explicar sense el paper decisiu que les polítiques locals han jugat.”

polítiques de joventut nacionals que s'adaptin al territori. En les properes eleccions municipals una nova fornada de regidors i regidores, molts d'ells joves, ocuparan responsabilitats de govern als ajuntaments del país. La participació i implicació de la joventut a l'hora d'exercir aquestes responsabilitats marcarà, sens dubte, el grau d'encert dels projectes que es tirin endavant.

Carles Cabanillas

President de la subcomissió de Joventut de la Federació de Municipis de Catalunya

HABITATGE ASSEQUIBLE PER ALS I LES JOVES, UN DEURE COL·LECTIU INELUDIBLE

Abandonar la llar d'origen per establir-se en un altre habitatge, sigui constituint una nova llar o incorporant-se a una ja existent, és una de les dimensions cabdals que vertebreren els processos de transició cap a la vida adulta. Aquesta emancipació residencial té a veure, entre d'altres, amb la posició ocupada en el mercat de treball, la durada del període de formació educativa, les possibilitats d'accedir al mercat de l'habitatge, el rol desmercantilitador de les polítiques públiques, la classe social d'origen i la capacitat per mobilitzar els recursos del capital social i familiar. Tants són els elements que intervenen i la manera com es combinen entre si que, difícilment, pot parlar-se de la "població jove" com un col·lectiu. De fet, són cada vegada més les recerques que evidencien la pluralitat de tipologies que s'amaguen sota el paraigua de la "joventut", molt lligades segurament a l'increment de les desigualtats socials.

Una manera molt sintètica, però molt útil a l'hora d'establir comparacions temporals i entre àmbits geogràfics, d'avaluar la fluïdesa i la pèrdua de linealitat del pas de la infància a l'adultesa és considerar la *taxa d'emancipació domiciliària*, és a dir, la proporció de persones joves que no resideixen en el mateix habitatge que els seus respectius pares i mares. Entre 2008 i 2014, la taxa d'emancipació domiciliària dels joves de 16 a 29 anys a Catalunya ha experimentat una forta davallada, del 31,3% a l'actual 24%. Això significa que si s'haguessin mantingut les ràtios de 2008, actualment hi hauria gairebé 75.000 persones més emancipades (322.000, en comptes de 247.000). Durant aquests sis anys s'ha accentuat l'exclusió i la precarietat laboral de la població jove.

Pel que fa al mercat de l'habitatge, es podria suposar que les condicions actuals dels joves per trobar un habitatge de propietat o lloguer són molt més favorables que les de 2008, atès que els preus de venda han minvat des d'aleshores i els tipus d'interès hipotecaris s'han situat en mínims històrics. Ara bé, al marge de les dificultats reals per subscriure un préstec hipotecari, especialment per a un col·lectiu amb una font pròpia d'ingressos molt minsa i irregular, es manté l'exagerada desproporció entre els preus de venda i lloguer i la capacitat adquisitiva dels joves: a Catalunya, el preu total d'un habitatge lliure equival a més de 13 vegades del salari anual que rep una persona jove (que treballa) i a 7,3 vegades del que rep una llar jove. Davant d'aquestes magnituds tan inversemblants, no és d'estranyar que l'opció del lloguer privat hagi anat guanyant pes entre la població jove, fins a tal punt que més de la meitat de les persones emancipades de 16 a 29 anys a Catalunya l'any 2013 vivia en habitatges de

lloguer. Però tampoc és que el lloguer resulti una alternativa sense entrebancs; a més de la incertesa i debilitat davant el propietari de l'immoble que imposa la legislació vigent, també cal tenir en compte que el 28% de les llars en lloguer a Catalunya i amb persones joves emancipades estaven reservant més del 40% dels seus ingressos nets a pagar estrictament els rebuts del lloguer.

Per totes aquestes raons, els municipis de Catalunya – conjuntament amb el Govern de la Generalitat – haurien de dissenyar estratègies municipals per afavorir decididament l'emancipació dels i les joves, des de diversos camps, entre els quals, per descomptat tenen un lloc preponderant les polítiques d'ocupació, però també les d'habitatge. I, entre aquestes, les de provisió d'habitatges de lloguer social, és a dir, assequibles per als ingressos tan baixos que avui tenen els joves – que no els suposin un cost superior al 20%/30% dels ingressos mensuals, el que s'anomena "Lloguer Just" –, són la peça clau: noves promocions específiques per joves, reserves d'habitatges dotacionals per a joves, drets de superfície per a joves, recuperació d'edificis en mal estat sota les figures de masoveria urbana o de cessió d'ús.

I, la fórmula complementària i imprescindible quan la provisió d'habitatge des del sector públic no és suficient, són els ajuts directes als i les joves per pagar el lloguer. Aquest instrument ja existeix però, sens dubte, s'ha de reforçar pressupostàriament, per reduir al màxim el risc d'exclusió i donar igualtat d'oportunitats a les persones joves per encarar la seva vida futura.

Carme Trilla i Joffre López
Experts en polítiques d'habitatge

Què opinen els i les candidates de polítiques municipals?

Joventut Nacionalista de Catalunya Esteve Suñé

◆ Per què és important la política municipal?

Perquè és la primera a arribar i l'última en marxar, la que obre les portes al matí i la que tanca el llum a la nit. Una Administració, la local, que té una relació directíssima amb la gent; rep primer els problemes i quan tot passa es queda després a respondre'n de la solució.

◆ Quina és la primera mesura que prendries si fossis regidor de joventut del teu municipi i per què?

De fet, fa quatre anys vaig tenir el plaer de ser-ho, encara que fos en un Districte de Barcelona, com Gràcia. Des del primer moment vam voler que l'Espai Jove la Fontana, un equipament de referència de ciutat i de país, superés els conflictes interns de gestió que tenia. Crec que ho vam aconseguir.

◆ Quines tres mesures impulsaries per donar suport i fomentar l'associacionisme juvenil?

La primera d'elles i que no es fa prou: donar a conèixer a la població jove del municipi les entitats juvenils existents. La segona: facilitar i donar a conèixer a les entitats els tràmits per acollir-se a les subvencions municipals i d'altres administracions. I la tercera: estendre els serveis d'assessorament a les mateixes associacions.

Joventuts d'Esquerra Republicana de Catalunya Jordi Castellana

◆ Per què és important la política municipal?

La política municipal, per la seva natural característica de proximitat, ha de fer front a les qüestions més quotidianes de la nostra vida. Això vol dir que ha de ser una política feta des dels veïns i veïnes i que ha de garantir el màxim d'agilitat possible en la resolució dels problemes. En l'àmbit municipal, els consensos amb entitats, veïns i veïnes i altres agents esdevé clau per garantir l'èxit de les polítiques desenvolupades.

◆ Quina és la primera mesura que prendries si fossis regidor de joventut del teu municipi i per què?

En prendria dues de paral·leles. D'una banda, endegar un procés participatiu potent entre les entitats i jovent no associat per tal de dissenyar un Pla de Joventut a mitjà termini que fomenti el consens i la participació en el disseny, implementació i avaluació de les polítiques. El teixit associatiu s'han de sentir seves i han de participar en el dia a dia de les polítiques de joventut que desenvolupi Barcelona. D'altra banda, implementar un Pla de Xoc per als i les joves sense feina per tal que puguin millorar la seva ocupabilitat amb, per exemple, l'impuls de certificats de professionalitat en aptituds concretes.

◆ Quines tres mesures impulsaries per donar suport i fomentar l'associacionisme juvenil?

En primer lloc, garantir que en cap Districte de la ciutat es fa pagar cap tipus de taxa a cap entitat per l'ús de l'espai públic. En segon lloc, obrir els centres escolars a les entitats d'educació en el lleure. Hem d'anar molt més enllà de l'obertura dels patis perquè centres i entitats tinguin una relació beneficiosa per les dues parts. I en tercer lloc, garantir que els espais de participació de l'Ajuntament (Audiències Públiques i Consells de Barri) puguin elevar propostes a votació als Plenaris de Districte o, si escau, als Plenaris de la ciutat.

Unió de Joves Joan Carles Bailach

◆ Per què és important la política municipal?

Unió de Joves creu en el principi de subsidiarietat i, per aquest motiu, defensa la política de Km 0, una política de persones entregades a treballar pel benestar de tots els ciutadans, que els permet proximitat amb els problemes i demandes de la societat. La política municipal desdibuixa la política partidista i aflora la gestió per al bé comú, que és i hauria de continuar essent l'essència de la política.

◆ Quina és la primera mesura que prendries si fossis regidor de joventut del teu municipi i per què?

La primera mesura que prendria seria promoure cicles de pràctiques formatives amb institucions municipals de ciutats estrangeres agermanades, per tal d'afavorir la formació dels joves i la mobilitat internacional; contribuint positivament d'aquesta manera a un bon desenvolupament personal i professional.

◆ Quines tres mesures impulsaries per donar suport i fomentar l'associacionisme juvenil?

En primer lloc, impulsaria la creació d'un institut municipal de joventut que implementés les polítiques de joventut i alhora funcionés com una àgora per les entitats juvenils del municipi.

En segon lloc, enfortiria el protagonisme i la representativitat del moviment associatiu juvenil del municipi, així com complementaria amb mecanismes creatius la participació ciutadana jove.

Finalment, consolidaria el model participatiu associatiu juvenil impulsant noves estratègies de participació per a joves no associats, que avui representen la gran majoria dels joves, per tal que poguessin participar-hi a títol personal, sense la necessitat de formar part d'una associació.

Joventut Socialista de Catalunya Lorena González

◆ Per què és important la política municipal?

La política municipal és el primer esglaó de la política, la política més propera, la que està en contacte amb les famílies i la més immediata. La seva funció és primordial, ja que atén a les necessitats dels veïns i les veïnes amb qui es té un contacte directe. Els seus serveis són bàsics, però essencials.

◆ Quina és la primera mesura que prendries si fossis regidora de joventut del teu municipi i per què?

Cal fer polítiques integrals de benestar per als joves. Com bé hem comentat la política municipal és la primera instància, on s'ha de garantir la base del benestar de la ciutadania en general. Més concretament en l'àmbit juvenil, hem d'actuar en els tres pilars que considerem bàsics:

- Educació/formació: s'ha de poder garantir una bona formació real per al futur immediat dels i les joves.
- Treball: des dels diferents consistoris s'ha de poder garantir un treball digne i de qualitat, amb la col·laboració de les empreses de cada municipi.
- Habitatge: imprescindible la creació d'habitatge social en benefici de l'emancipació dels joves.

◆ Quines tres mesures impulsaries per donar suport i fomentar l'associacionisme juvenil?

1. Creació d'espais per l'associacionisme juvenil i facilitar-ne l'accés a les entitats juvenils.
2. Dinamització dels centres escolars (tant a primària com a secundària) en pro del foment de la participació dels i les joves en el teixit associatiu i cultural del municipi.
3. Organitzar trobades des de l'ajuntament amb la joventut del municipi per tal d'escoltar les seves propostes i que aquestes puguin tenir una repercussió en l'activitat de la ciutat, d'aquesta manera se sentirien partícips d'allò que es fa al seu municipi, facilitant també el contacte amb altres joves i entitats.

Joves d'Esquerra Verda Anna Martín

◆ Per què és important la política municipal?

Perquè és des de la proximitat com es poden donar respostes a les necessitats i demandes dels i les joves dels nostres municipis. Els Ajuntaments són els espais més adients per assegurar una major interlocució i participació amb el jovent i la seva realitat social, econòmica i formativa i, per tant, generar unes polítiques de joventut fortes i reals amb el context jove local.

◆ Quina és la primera mesura que prendries si fossis regidora de joventut del teu municipi i per què?

La situació de risc que viuen molts joves fa que sigui prioritari treballar per garantir la possibilitat de viure la condició juvenil de forma plena i amb igualtat de condicions.

Cal continuar apostant per unes polítiques de joventut fortes i de proximitat, amb mesures que promoguin l'autonomia personal dels i les joves, com per exemple, en matèria d'ocupació i formació, i on la participació jove sigui la forma de treball per dur a terme la implementació d'aquestes polítiques de joventut.

◆ Quines tres mesures impulsaries per donar suport i fomentar l'associacionisme juvenil?

Establir vincles amb els grups de joves amb interessos compartits, generant espais de participació on puguin trobar sortides a les seves inquietuds. Cal promoure espai d'interlocució i participació directa com els Consells Locals de Joventut.

Afavorir espais específics per a joves on puguin desenvolupar les seves activitats de manera autònoma. Casals de Joves o Punts d'Informació Juvenil on la seva participació siguin vinculants i es generi un sentiment d'apropiació de l'espai.

I per descomptat, cal donar a conèixer a la resta de la població el paper de les entitats juvenils com a democratitzadores de la nostra societat. Cal realitzar activitats que es visualitzi la seva tasca i on els i les joves siguin els principals protagonistes.

Alternativa Jove - Joves d'EUiA Eloi Espósito

◆ Per què és important la política municipal?

La política municipal és, o hauria de ser, la més propera a la gent, totes les decisions que es prenen als plens municipals tenen un impacte directe sobre el dia a dia dels veïns i veïnes. Els Ajuntaments haurien de ser la primera eina de participació, a l'abast de tothom, Cal que recordem, que des dels municipis tenim la capacitat de desenvolupar polítiques socials i desobeir les polítiques d'austeritat imposades.

◆ Quina és la primera mesura que prendries si fossis regidor de joventut del teu municipi i per què?

Des d'AJ pensem que cal recuperar les eines per l'emancipació, en un sentit integral, cal revisar profundament la gestió de l'educació, l'habitatge i l'ocupació juvenil. Per donar impuls a aquests canvis integrals, la primera mesura que adoptaria seria la creació d'una Borsa d'Atur Juvenil acompanyat d'un pla específic d'Habitatge Juvenil.

◆ Quines tres mesures impulsaries per donar suport i fomentar l'associacionisme juvenil?

L'associacionisme és un dels pilars de la participació juvenil i una bona eina per aprendre a treballar col·lectivament i a organitzar-se. Creiem que des dels Ajuntaments s'ha d'impulsar aquests espais a través de, per exemple, "setmanes de la joventut", gestionades per les mateixes associacions juvenils, també cedint espais per què funcionin com a Espais Joves Públics i establint sistemes de participació juvenil en l'elaboració dels pressupostos. És a dir, fomentar l'associacionisme juvenil apoderament a la joventut, establint processos participatius vinculants.

YOUTH DEBATE

Number 101

Youth Debate is the twice-yearly magazine of the National Youth Council of Catalonia (CNJC), a non-governmental platform that groups together the principal youth associations at national level and the territorial youth councils. Founded in 1979, the CNJC promotes the interests of young people in society and with regard to the authorities. The magazine Youth Debate is the voice of the associative youth movement. Over 150,000 young Catalans are associated and take part in one of the groups affiliated to the Council.

CONTENTS

EDITORIAL

- > For municipalities that guarantee opportunities!
Working together to strengthen youth policies

MONOGRAPHIC

- > Let's get organized! Let's transform the municipalities!
- > Municipalities with a young outlook, municipalities with a future
- > Facilitating participation on a local level (is not necessary)

EDITORIAL

For municipalities that guarantee opportunities! Working together to strengthen youth policies

Once again, the CNJC has decided to publish a monographic magazine dealing with an issue that seriously affects young people's lives. We would like to use this forum of debate, reflection and ideas to present the principal uncertainties and note down interesting solutions. To do this we have the ideas of the youth organizations and the young people who participate in them, but we also bear very much in mind the experts who wish to make known their views on the subject.

On this occasion, we are not tackling employment, education, housing policies, gender inequalities or health; rather, we want to say something about everything. In a year with plenty of elections, and these days especially, with municipal elections just around the corner, we wish to place the emphasis on the need to prioritize powerful transverse youth policies, brought to the fore and with the corresponding allocation of funds, to prevent them from becoming insufficient or marginal. The excuse of the crisis cannot push these youth policies into the background; rather it must allow us to clearly state the need for solid youth policies that respond comprehensively to the challenges and the problems that young people have to face.

Núria Ramon

CNJC President

nuria.ramon@cnjc.cat

MONOGRAPHIC

Let's get organized! Let's transform the municipalities!

The youth organization's point of departure is the municipality, its close surroundings. From there, and through the associations and networking, young people can play a leading role in youth politics. Let's make diversity and organization our strength and participate to change things!

We have to get organized, we have to associate. It makes sense to do it, as it is by taking part in local associations that social transformation begins. This means, in short, assuming leadership. Because it is we, the young people, who know most about being young.

It also makes sense for the first rung on the ladder of change to be the municipalities, our local area. The environments in which we live our lives are the villages, neighbourhoods, towns and cities. It is a crucial point of departure when breaking the political dynamic that does not respond to our needs. Therefore, when we organize collectively we create a channel that concentrates young people's ideas, proposals, solutions and power. What's more, we legitimize the discourse because it has been created in a forum of real, inclusive and democratic participation.

However, a strategy is necessary to guarantee success. And this strategy means coordination and networking. All the work we do as an organization has to be made extensible to the rest of the associations in our municipality. In this way we manage to transmit our project as a body, but we are also given the chance to get to know the other ones. Moreover, and perhaps most importantly, together we create

a discourse by making diversity our strength. When we speak of creating a network on a municipal level, we cannot help but mention the Local Youth Council (LYC). An LYC is a platform made up of young people's organizations in a district, municipality or county that wishes to be a meeting point, for coordination, cooperation and exchange between youth associations.

Magi Dalmau
CNJC secretary

Municipalities with a young outlook, municipalities with a future

The promotion and fostering of local policies to get young people involved in the exercise of full citizenship is an inescapable obligation for our local councils.

A few days ago, on 19th April, we celebrated 36 years since the establishment of the first democratic city councils, in 1979. Since that time, when youth policies were non-existent, local councils have been evolving and defining the list of local services addressed to young people. Many of the opportunities that our generation enjoys, and has enjoyed in recent years, cannot be explained without the decisive role that local policies have played. Currently, the services for emancipation and the fostering of young people's participation and creation that many of our local councils provide are crucial for highlighting the role of young people in our society. Within the different projects that are implemented, young people play a full part, becoming an inexhaustible source of development, change and progress. Local councils have to become

a school for citizenship for teenagers in order to create free citizens, capable of acting and making decisions, and, above all, committed to their local area and to society. Only in this way will the towns and cities in our country be able to count in future on a strong civil society playing an essential role of social cohesion in today's society.ns.

Carles Cabanillas
President of the Youth Subcommittee of the Federation of Catalan Municipalities

Facilitating participation on a local level (is not necessary)

"Young people are the forgotten group. In recent years we have been called people with no future, no initiative, no resources, no jobs. We are fed up of this image. We want to let it be known that we are involved with people, in vital shared projects. We wish to pass from words to deeds, collaborating energetically and sharing this project of a participatory city, fair and for all."

This declaration was the heading of the paper presented recently before the full session of a city council by a group of young people and youth associations who were calling for a forum for direct political participation. Let's be clear about this. They were not young people wishing to participate for the first time in the policies that affect them. They have been participating actively in their municipality for years. We do not have to facilitate anything. The challenge is not to make young people participate. They already do that via the associations, platforms, self-managed spaces, informal structures and assemblies. They have always done it. The real challenge is to connect the different situations and areas of participation and to properly channel these wishes.

In order for the citizens in general (and young people in particular) to participate, we explain that three circumstances need to arise: that they want to participate, that they know how to participate, and that they are able to participate.

Manel Ruiz Pla
Participation Officer for Childhood and Adolescence

ENTITATS DEL CNJC. De Ple Dret: Acció Escolta de Catalunya, Acció Jove – Joves de CCOO de Catalunya, Associació Internacional d'Estudiants de Ciències Econòmiques i Empresarials, Associació de Casals i Grups de Joves de Catalunya, Associació de Joves Estudiants de Catalunya, Associació dels Estats Generals dels Estudiants d'Europa, Associació d'Estudiants i Joves de Guinea Equatorial, Associació d'Estudiants Progressistes, Associació d'Estudiants de Ciències de la Salut, Avalot – Joves de la UGT de Catalunya, Joves de la USOC, Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans, Bloc d'Estudiants Nacionalistes, Casal Lambda, Centre Marista d'Escoltes, CJC – Joventut Comunista, Coordinació Catalana de Colònies, Casals i Clubs d'Esplai, Coordinació Rural de Catalunya, Consell de la Joventut de Barcelona, Consell de Joves de Sabadell, Consell Local de Joventut de Blanes, Consell Local de la Joventut de Badalona, Consell Local de la Joventut de Lleida, Consell Local de la Joventut de Sant Feliu de Guíxols, Consell de joves de Terrassa. Creu Roja Joventut Catalunya, Dona – Joves Nacionalistes per la Igualtat, Escoltes Catalans, Espai Jove de la Intersindical – CSC, Esplais Catalans – Esplac, Estudiants en Acció, Federació Catalana de l'Esplai, Federació de Centres Juvenils Don Bosco de Catalunya, Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya, Joventut Nacionalista de Catalunya, Joventut Europea Federalista, Joventut Obrera Cristiana Nacional de Catalunya i les Illes, Joventut Socialista de Catalunya, Joventuts d'Esquerra Republicana de Catalunya, Joves Cambres de Catalunya, Joves d'Esquerra Verda, Joves d'Esquerra Unida i Alternativa, Minyons Escoltes i Guies de Catalunya, Moviment de Joves Cristians de Comarques, Moviment d'Universitaris i Estudiants Cristians de Catalunya i les Illes, Moviment Infantil i Juvenil d'Acció Catòlica de Catalunya i les Balears, Noves Generacions del Partit Popular de Catalunya, Organització Juvenil Espanyola, Recursos d'Animació Intercultural, Secretariat de Joves La Salle Catalunya, Servei Civil Internacional Catalunya, Unió de Joves, Unió de Joves Pagesos, Unió Excursionista de Catalunya-Vocalia de Jovent. **Adherides:** AFS Intercultura Catalunya, Alternativa Jove per la Interculturalitat, Associació de Joves Escriptors en Llengua Catalana, Associació Diomira, Associació Internacional de Joves de Casals Catalans, Associació Internacional Joventut Idente, Centre Cristià dels Universitaris, Centre d'Estudis Carles Cardó, Col·lectiu l'Esbarzer, Escola Lliure el Sol, Federació de Persones Sordes de Catalunya, Federació Ecom, Fundació Escolta Josep Carol, Fundació Francesc Ferrer i Guàrdia, Fundació Privada per a la Promoció de l'Autoocupació de Catalunya, IBN Batuta, Maulets, Rialles – Moviment Rialles de Catalunya. **Col·laboradores:** Associació Catalana de Professionals, Associació Catalana de Professionals de polítiques de Joventut Associació Catalana d'Integració i Desenvolupament Humà, Associació Empresarial de la Iniciativa Social de Catalunya, Associació de Joves Immigrants – Aji-atime, Associació Sociocultural Nous Temps, Centre d'Estudis de Temes Contemporanis, Centre Unesco de Catalunya, Consell d'Estudiants de Medicina de Catalunya, Fundació Autònoma Solidària, Fundació Catalunya Segle XXI, Fundació per la Pau, Fundació Solidaritat Universitat de Barcelona, Grup d'Advocats Joves, Institut de Govern i Polítiques Públiques, Institut Joan Lluís Vives, Món-3, Observatori del Tercer Sector, Òmnium Cultural, Projecte Home, SOS Racisme.

FRANCESCA BONNEMAISON, EDUCADORA DE LES NOIES DE LES CLASSES POPULARS

Biblioteca. I hi ha dibuixos, i els ensenyen idiomes i arts i indústries i els obren vitrines enjoiades de preciosos models perquè els copiïn. I posen en llurs mans els llibres que han de cultivar-los l'esperit i els donen patrons i figurins". De 320 associades l'any 1909 es va passar a 1.445 l'any següent. Segons els estatuts de 1910: "La Biblioteca Popular per la Dona té per objecte promoure la il·lustració i la cultura de la dona i barrejant l'útil amb l'agradable, oferint especialment a les obreres per mitjà dels coneixements científics, artístics i manuals el fonament del seu benestar moral i material". El 1911 van entrar donatius i un d'especial de quaranta mil pessetes de l'època. Bonnemaïson captava ajudes econòmiques entre les seves relacions de la burgesia barcelonina, i es van poder habilitar nous espais a la mateixa casa, realitzar les obres necessàries i emprendre els ensenyaments que van convertir la primitiva biblioteca en Institut de Cultura i Biblioteca Popular de la Dona, amb onze grups de quinze alumnes cada un. Amb una base en ple creixement, es va poder crear de seguida una caixa de previsió de l'atur forçós i una borsa de treball, a la qual recorrien els empresaris, confiats en el prestigi de l'Institut. Fins i tot alguns pagaren cursos per a les seves empleades com feu el propietari dels magatzems El Siglo.»

L'èxit va coronar l'esforç. Es va passar de les tres-centes associades a cinc mil! El 1930 es tornen a duplicar. La feina de preparar les noies per entrar a l'Escola de Bibliotecàries en moments en què estudiar era molt difícil va ser tan útil que com a institució ajuda a canviar la vida de moltes dones i ha de ser considerada com una peça essencial en el procés de creació d'una mentalitat liberal que considerés els drets de la dona, que no va poder accedir al vot fins al 1933 com a peça bàsica d'una nova societat en què la cultura i la il·lustració havien de ser la clau que afavorís aquest camí.

Josep M. Figueres
Historiador

Amb aquest títol Albert Balcells bateja el capítol que dedica a la singular capdavantera del feminisme en un llibre on s'ocupa de vuit dones suggerents. Bonnemaïson va irradiar des d'una singular institució educadora, l'Institut de Cultura i Biblioteca Popular de la Dona, centre on les noies podien aprendre taquigrafia, mecanografia... quan un periodista per exemple era capaç, sense artefactes, de reproduir un míting fil per randa i apareixia publicat l'endemà íntegre. El coneixement donava portes obertes. El centre era la possibilitat de sortir de la feina dura de la fàbrica. Nascuda a Barcelona el 1872 es va casar, per amor, amb un advocat que faria fortuna en les files del catalanisme polític i cultural, Narcís Verdager i Callís. Vinculada al periodisme ho fa a *La Veu de Catalunya* amb traduccions de rondalles, i serà bibliotecària d'una parròquia veïna. Aquests fets són la base que li permetrà avançar en la creació del centre esmentat. El marit ho acceptava a contracor, però

culte i intel·ligent va entendre perquè la seva dona no es doblegava. Quan va quedar vídua va disposar de més llibertat.

En el llibre citat Balcells diu: «Tot va començar com una modesta obra de lectura dominical per a obreres a la parròquia de Santa Anna, a l'ombra del rector Ildefons Gatell, el febrer de 1909, cinc mesos abans de la Setmana Tràgica. Però molt ràpidament l'èxit de l'entitat obligava a cercar un local més gran i fou llogat un a la Casa de Misericòrdia, al carrer Elisabets, 12. Actualment l'ocupa el Centre d'Informació i Documentació Internacionals de Barcelona, CIDOB. A la revista *Feminal* s'hi feia, desembre de 1909: "Dintre d'aquelles rònegues parets del vell casal contigu a la Casa de Misericòrdia, s'ha fet una obra nova, bella, higiènica, somrient, elegantíssima... I si les parets són amables, més amables són encara aquelles dames meritíssimes, totes joves, simpàtiques, filles de distingides famílies barcelonines, que consagren el temps que tantes altres perden per frivolitats, a ensenyar, a aconsellar, a ajudar a l'obrer que acut a la

Cap nen sense bigoti

Gran recollida de llet
en favor de:

BANC DELS ALIMENTS

Ajuda'ns a portar llet a totes les llars

Obra Social "la Caixa"

L'ànima de "la Caixa"

Al nostre país encara hi ha moltes famílies que ni tan sols poden accedir a un aliment tan bàsic com la llet, fonamental en les primeres etapes de creixement dels nens.

Per això, ara, l'Obra Social "la Caixa" i el Banc dels Aliments, amb els nostres empleats i voluntaris, posem en marxa una gran recollida de llet perquè no quedi cap nen sense bigoti. A més, l'Obra Social "la Caixa" aportarà 1 litre de llet per cada 10 que se'n recaptin.

Fes una donació:

Envia un SMS* amb la paraula
LLET al 28024

Entra a www.granrecollidadellet.cat

Gràcies

*Donació íntegra del cost del missatge, 1,20 euros, destinada totalment a projectes socials de la Fundació Bancària "la Caixa". Servei d'SMS de tipus solidari operat per Altiria TIC, núm. d'atenció al client: 902 00 28 98, altiria.com, apt. correus 36059 - 28080 Madrid. Informació legal: www.lacaixa.es/ObraSocial o info@fundacolacaixa.org. Hi col·laboren Movistar, Vodafone i Orange.

ENTREVISTA A BOCA RÀDIO

UNA RÀDIO ASSOCIATIVA JUVENIL

► Quins avantatges té ser una ràdio gestionada per una entitat juvenil?

Principalment que la veu juvenil és autènticament prioritària i protagonista dels espais. Això vol dir que no hi ha una modulació per part de ningú pel que fa a les informacions o opinions que es donen; un programa, un espai, un ràdio juvenil no és solament que les temàtiques tractades puguin ser interessants pel jovent, sinó que a més és així des de la veu dels i les joves. De fet, a BOCA Ràdio mantenim aquest punt de vista i un altre molt semblant que té el mateix caire ideològic: Fer una ràdio des d'una associació juvenil, on es promoció l'associacionisme i, a més a més, les associacions d'arreu el país siguin tractades com a primera font d'informació de totes les temàtiques que puguin sorgir. Com deia, un doble compromís que comparteix un mateix punt de vista; les dues perspectives esmentades són la nostra principal diferenciació i han pogut ser assolides gràcies a aquesta gestió associativa i juvenil.

► Com us organitzeu en la gestió i programació de la ràdio?

Actualment som una associació de poc més de 40 socis i sòcies; els espais de decisió general són les assemblees i plenaris que es dinamitzen per tal d'extreure'n, entre totes i tots, les línies d'actuació dels següents mesos. D'aquests mateixos espais sorgeix un equip de coordinació que està format per persones que poden compaginar el dia a dia de l'associació i de l'emissora (ja que tenim la doble vessant com a entitat i com a mitjà de comunicació) i que està totalment obert. Quant a la programació de la nostra graella es decideix l'entrada de nous espais després de la comprovació dels mínims tècnics i que els programes tinguin sentit dins dels nostres principis associatius. Aquestes propostes de nous espais poden sorgir tant de persones que encara no pertanyen a la nostra associació com des de dins, i s'estableixen horaris segons les disponibilitats i les necessitats de cadascú assegurant la convivència de tots els espais. Al final, tothom aprèn a fer una mica la part tècnica i una mica la locució, de fet ens hi ensenyaem entre totes!

► Aquest any ja fa 10 anys que va començar BOCA Ràdio. Quina valoració en feu?

BOCA Ràdio va néixer fa 10 anys però l'associació venia d'abans. De fet l'Associació Juvenil d'Amics i Amigues de la Ràdio d'Horta-Guinardó va començar l'any 1996 i va estar duent a terme el projecte Ràdio Carmel; el 2005 comença una nova perspectiva amb BOCA Ràdio aprenent dels èxits i errors del passat projecte radiofònic, tot i que hereta d'aquella la perspectiva de barri i de districte que tenen alguns dels nostres programes i sobretot, més enllà de l'emissora, les col·laboracions associatives. La valoració

“Cap projecte social o polític es pot dur a terme sense deixar participar a la ciutadania en la seva gestió. Del contrari no serà ni ple ni representatiu.”

és molt i molt positiva, pensem que hem tingut la capacitat de combinar tot tipus de persones, molt compromeses algunes amb la vessant associativa, i d'altres més amb la radiofònica, que han donat juntes unes característiques pròpies al projecte BOCA Ràdio que fa que altres entitats ens puguin reconèixer i tinguin ganes de participar a aquest projecte. Perquè com diem molt, de fet això és per vosaltres, associacions; per tant utilitzeu-nos!

► Creieu que l'autogestió també és necessària en altres àmbits?

Quan diem associacionisme ens remetem directa i irrefutablement al concepte autogestió. Nosaltres promocióem l'associacionisme no només perquè siguem una associació, sinó perquè hi creiem fermament. Per tant, tornant a la pregunta, l'autogestió no és només necessària a tots els àmbits, sinó que és, per assegurar-ne la democràcia i la convivència, imprescindible. Cap projecte, empresa (en el sentit ampli del terme), cap organització ni acte hauria d'ésser concebut sense la perspectiva de l'autogestió a la seva base (potser la quantitat d'autogestió és la qüestió a resoldre per a cada cas). Cap emissora pot tenir una graella sense consultar amb les persones que fan ràdio, de la mateixa manera que a cap barri hi haurien d'haver canvis sense preguntar a les veïnes i veïns, i evidentment cap projecte social o polític es pot dur a terme sense deixar participar a la ciutadania en la seva gestió. Del contrari no serà ni ple ni representatiu.